

Sygn. akt I ACz 1075/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2016r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Wołczańska

Sędziowie SA Joanna Kurpierz

SA Joanna Naczyńska (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 sierpnia 2016r.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G.

przeciwko I. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 22 czerwca 2016r., sygn. akt I Nc 240/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Joanna Naczyńska SSA Małgorzata Wołczańska SSA Joanna Kurpierz

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Katowicach, na podstawie art. 19 ust. 3 pkt. 2 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2016r., poz. 623 ze zm.; zwanej dalej u.o.k.s.) ustalił, iż opłata sądowa od zażalenia na zarządzenie o zwrocie pozwu (stanowiąca piątą część opłaty stosunkowej) wynosi 695zł. Przewodniczący przyjął, iż w sprawie nie znajduje zastosowania art. 13 ust. 1a) u.o.k.s., zgodnie z którym opłata w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z 29 sierpnia 1997r. - Prawo bankowe, wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, lecz nie więcej niż 1.000zł, (co w konsekwencji ograniczałoby opłatę od zażalenia, stanowiącą piątą część tej opłaty do 200zł), a to z tej przyczyny, iż przepis art. 13 ust. 1 a) u.o.k.s. dotyczy tylko banków dochodzących roszczeń wynikających z czynności bankowych.

Powód zaskarżył to zarządzenie, domagając się jego uchylecia, jako wydanego z naruszeniem art. 13 ust. 1a) u.o.k.s. Powołując się na treść tego przepisu, wywodził iż posługuje się on kryterium przedmiotowym (odwołuje się do źródła zobowiązania), a nie podmiotowym (nie odwołuje się do osoby wierzyciela) i znajduje w sprawie zastosowanie, ponieważ pozew obejmuje roszczenie wywodzące się z czynności bankowej, tj. z umowy o kredyt udzielonej pozwanej przez (...) SA, w związku z tym opłata sądowa od pozwu wynosi 1.000zł, a od zażalenia 200zł. Podkreślił, iż cesja wierzytelności banku na powoda nie zmieniła charakteru dochodzonego roszczenia. Powód wnosił także o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Pozew obejmuje żądanie zapłaty kwoty 89.480,34 zł w postępowaniu upominawczym. Roszczenie to ma charakter majątkowy, a jego źródłem jest czynność bankowa, jaką było udzielenie pozwanej kredytu przez poprzednika prawnego powoda.

Ustalając wysokość opłaty sądowej od zażalenia na zarządzenie o zwrocie pozwu, Przewodniczący trafnie zastosował art. 13 ust. 1 u.o.k.s., który stanowi, iż opłata stosunkowa pobierana w sprawach o prawa majątkowe wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30zł i nie więcej niż 100.000zł. Opłata stosunkowa od pozwu wynosiła zatem 4.475zł (5% od 89.481zł). Skoro, zgodnie z art. 19 ust. 3 pkt. 2 u.o.k.s. od zażalenia pobiera się piątą część opłaty stosunkowej, zatem wysokość opłaty od zażalenia została prawidłowo ustalona na 895zł, zaś powód uiszczył jedynie 200zł.

Wbrew wywodom zażalenia, wysokości opłaty sądowej od pozwu w sprawie, a w konsekwencji i wysokości opłaty od zażalenia nie normuje art. 13 ust. 1a) u.o.k.s. Przepis ten stanowi wyjątek w stosunku do uregulowania zawartego w art. 13 ust. 1 u.o.k.s., dlatego też jego wykładnia powinna być ścisła. Ustawodawca zastrzegł stosowanie art. 13 ust. 1a) u.o.k.s. tylko do roszczeń wynikających z czynności bankowych. Ratio legis tego przepisu nakazuje ograniczyć jego stosowanie do roszczeń wynikających bezpośrednio z czynności bankowej i nie stosować go do roszczeń wynikających z cesji wierzytelności z czynności bankowych. Za taką wykładnią art. 13 ust. 1a) u.o.k.s. przemawia kontekst tego unormowania dodanego ustawą z 25 września 2015r. o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, mocą której uchylono przepisy art. 96-98 Prawa bankowego, uprawniające banki do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych i prowadzenia w oparciu o nie, po nadaniu im przez sąd klauzuli wykonalności, egzekucji przeciwko osobom, które bezpośrednio z bankiem dokonały czynności bankowej albo były dłużnikami banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikających z czynności bankowej. Uprawnienie do wystawiania tytułów egzekucyjnych ułatwiałoby bankom proces dochodzenia należności, ponieważ nie musiały one inicjować sądowego postępowania rozpoznawczego i ponosiły znacznie niższe koszty, jako że opłata od wniosku o nadanie bankowemu tytułowi klauzuli wykonalności była stała i wynosiła 50zł. Przywilej egzekucyjny normowany w uchylonych przepisach przysługiwał jedynie bankom. W razie cesji wierzytelności, także po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego, nabywca nie mógł się nim posłużyć. Wprowadzenie art. 13 ust. 1a) u.o.k.s. pozostaje w związku z uchyceniem przepisów dotyczących bankowych tytułów egzekucyjnych, ponieważ miało ono zapobiec radykalnemu wzrostowi kosztów realizacji przez bank roszczeń wynikających z czynności bankowych. Kierując się tymi względami, przyjęć należy, iż tak, jak w poprzednim stanie prawnym powód jako nabywca wierzytelności nie mógł skorzystać z zastrzeżonego dla banku przywileju egzekucyjnego, tak obecnie wyłączone jest zastosowanie względem niego szczególnego uregulowania zawartego w art. 13 ust. 1a) u.o.k.s. Powyższe konstatacje wspiera ostatnia nowelizacja ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, dokonana ustawą z 18 marca 2016r. (Dz.U. z 2016r., poz. 421), zgodnie z którą wysokość opłaty w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych nie może przekraczać 1.000zł jedynie w przypadku pobierania jej od konsumenta albo od osoby fizycznej prowadzącej gospodarstwo rodzinne. Z chwilą jej wejścia w życie, tj. z dniem od 15 kwietnia 2016r. nie tylko fundusze sekurytyzacyjne, lecz nawet banki nie korzystają z ograniczenia górnej granicy opłaty sądowej do 1.000zł.

Z tych to też przyczyn, Sąd Apelacyjny – na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 i 398 k.p.c. - oddalił zażalenie, jako bezzasadne.

SSA Joanna Naczyńska SSA Małgorzata Wołczańska SSA Joanna Kurpierz
